

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

13. Octobris. Inter pium, & vanum hominem ea est differentia: ille abstinet terrenis, & abundat spiritualibus solatiis; iste delectatur sensualibus, & cruciatur internis. S. Ignat. apud Nolarc.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-50423)

Cœlum aspice; ibi patria est, quod tendis;
sed per cœlum terrestre non est via ad æ-
ternum. Qui ducunt in bonis dies, non ha-
bent, quod cœli aspectu recrecentur; nulla
illis ibi spes.

13. Octobris.

*Inter pium, & vanum hominem ea est diffe-
rentia: ille abstinet terrenis, & abundat
spiritualibus solatiis; iste delectatur sen-
sualibus, & cruciatur internis. S. Ignat.
apud Nolanc.*

NOlo solarium, cui certa succedit deso-
latio; malo tristitiam, quam sempi-
terna excipit lætitia. Lætetur, qui volet,
ducat in bonis dies suos. Gaudia hæc si-
num non implent.

Si vis, ne tibi mundana solatia illudant;
lude cum illis, & pilæ instar procul à te re-
jice; plurimos illa miserios fecerunt. Si-
ceriōti nunquam te afficiunt solatio, quam
contempta.

Pius, & impius parem in vultu exhibere
lætitiam possunt, corde similem sovare nō
possunt; illius conscientia cœlum est, per-
petua ibi quies absque metu; hujus anima
sicut mare furens semper in motu, & metu.

Q

Una

Una rosa quot non alit spinas! hæc solatiorum mundi sit imago: caduca voluptas mille post se trahit amatores. Nulla sinceror voluptas, quam voluntatibus carere posse.

14. Octobris.

Malus ipse facile alios suspectos habet; ut, qui vertigine laborat, credit omnia commoveri; non horum, sed humorum in suo capite inquietorum vitio. S. Ignat. ap. Maff.

In umbris ambulat, quisquis suspicionibus agitatur; videre se credit, cum caligo teneat oculos. Pessimi dimensores, qui suo omnes pede metiuntur, & sibimet ipsius mentiuntur, opinione seducti.

Qui citò credit, citò decipitur. Quid mirum? quod toties errant, qui suspicionibus aguntur. Nihil est magis pronum, quam in umbris impingere, cespitare, cadere.

Justa Dei vindicta est, ut de quo quis alium vitio reum putat, ejus reatum contrahat; talionis hæc poena est: nulli pejus de aliis sentiunt, quam qui nihil in se ipsis boni comperiant.

Se negligunt, de aliorum moribus curiosi; quam suis erroribus corrigendis impe-